

fiat. 1. vitam rectam & mores Christi-
anos. 2. Misericordiam, & beneficentiam
erga proximum. 3. Dei contempla-
tionem. 4. Optime Dei cultum & studium
interne devotionis, excitans ad spem,
timorem, & amorem Dei. Timor Domini
est ipsa sapientia, initium autem sapien-
tiae est timor Domini &c. C. r. Tim. 4. v. 7.

CARITAS DEI.

117. Tendere debet principaliter
in Deum.

Rex Salomon fecit sibi thronum de
lignis Libani auro, & argento pre-
tiosissime ornatum, sed hanc *media caritate*
constravit propter filias Jerusalem. Hic
thronus est lex caritatis, quae in medio,
fuit apice collocat Deum, cetera omnia
infra. S. pun. 11. f. 332. & 333.

S. Bern.
de Dilig.
Duo.

Deus non amat sine premio, ait Ber-
nardus, non tamen debet amari pro prae-
mio. S. pun. 33. f. 75. Deinde tendere debet
in Christum. C. Act. 3. v. 16.

Abraham plus amat Deum, quam uni-
genitum filium. Susanna plus quam fa-
mam. S. Hermenegildus plus quam reg-
num. S. punct. 111. fol. 334. Eleazarus
vitam, quaedam Mater amantissimum fi-
liolum magis perdere, quam Deum. S.
lb. f. 335.

S. Augustinus exclamat: Minus te Do-
mine amat, qui tecum aliquid amat, quod
non propter te amat. S. pun. 149. f. 468.

S. Cath. Bononiensis plus amat De-
um, quam seipsum, & suam salutem,
Oprabat sola aeternum damnari, si esset
ad Dei gloriam, & si impedire per hoc
posset blasphemias damnatorum, liben-
tere voluisset omnium eorum tormenta su-
stinere sola in aeternum. T. n. 12.

Job magis dilexit Deum, quam terre.
na omnia. S. pun. 111.

Per hanc caritatis Legem non tamen
excluditur amor parentum & filiorum;
nam S. Thom. ait: Si nihil diligeret su-
pra Deum, nec sicut Deum, satis observa-
ri hoc mandatum; amor autem iste debet
esse ordinabilis ad Deum. Hinc Deus
ipse dicit, qui amat Patrem, & Matrem
plus quam me, non est me dignus. Quibus
verbis non excludit, sed infra se ponit a-
morem parentum. S. pun. 111. f. 333.

118. Modica est in cordibus humanis.

In puteo Nehemias loco ignis inventa
est aqua calida: Puteus iste significat con-

scientias, ait Berchorius: & Stephanus
Cantuariensis: si modo requiratur ignis
non invenitur, nisi aqua crassa, scilicet vo-
luntas carnis. B. Ser. 46. n. 2.

Habetur ex historiis, Veteres habuisse
artem ignis perpetui, quippe in eorum
monumentis saepe reperitur lampades,
quae per complura secula arserunt. In a-
gro Patavino, ait Porta, reperta est urna
fissilis, & intra eam lucemula ardens
quae rutilicis manibus imprudenter pro-
fusa statim evanuit flamma. Et anno 1550.
primum in Neside Insula sepulchrum mar-
moreum repertum est eujusdam Romani,
quo recluso phiala intus reperta est, in
qua lucerna adhuc ardebat, ea rupta &
admisso aere extincta est, quae ante Chris-
ti adventum clausa fuerat. VV. art. dif.
font. 3. ex. 2. Idem passim legitur de
cryptis SS. MM. & Veterum sepulchris.
Sed hoc habent isti ignes, sunt fabulose,
& delictissimi, quovis aere immisso ex-
tinguuntur. Ita Caritas est multorum;
quamdiu quieti, & domi conclusi in rebus
suis minime turbantur, ardet utcumque
in cordibus eorum flammula caritatis:
quodsi autem levis aer aut ventus alicujus
contradictionis, persecutionis, aut adver-
sitatis veniat, statim illa flammula disparet.

Sicut aurum per ignem, ita caritas pro-
batur per adversa; hinc filii Zebedaei in-
terrogati sunt, an possint bibere calicem
passionis. Qui ergo amat Deum, multa pro
Deo debet facere & pati. Quis autem pro
Deo paratus sit pati pro Deo? eheu! omnes
expallescunt ad solam vocem adversitatis.

Ignis in cumulus palae delapsus in
ingentem flammam exarscit, sed statim
iterum subsidet: ita multi cum bene-
ficio a Deo accipiunt, ardentissimo
amore inflammantur, sed paulo post obli-
vuntur Benefactoris, & iterum in tepe-
scent, frigescent.

119. Oritur ex consideratione benefico-
rum Dei.

Exploratores illi ad Rahab dixerunt:
In fenestra, per quam concatenasti nos?
Quasi dicant, beneficium illud quasi cate-
na fuit nostri amoris. Hinc sponsa: Di-
lectus meus mihi, & ego illi. C. S. pun.
111. f. 336. & pun. 149. per totum.

Pia puella per septem annos B. Virgi-
nem rogans, ut sibi filium suum offer-
deret, in nocte Nativ. Domini apparen-
tem habuit, dicentemque: En Filius meus,
lude cum illo. Divina soboles quarebat
ex puella: Amas me! & illa affirmans
amo-

amo te plus quam corpus & cor meum,
adeoque exarite, ut cor illi rumpere-
tur, in quo scriptum inventum est: Dilige
plus quam me, quia tu creasti, redemi-
sti, dotasti me! E. Dilection. 2.

Quis non amet Deum, summe amabi-
lem, summamque Bonum suum? qui est
gaudium inoffensum Angelorum & homi-
num? in quo sunt omnes deliciae, opes,
& honores? qui prius tam impensa ama-
vit nos, ut ex nihilo nos crearet, per-
ditos pro filium suum redimeret, averfos
revocaret, ruentes in gehennam retraheret
&c. C. in Ep. S. Jac. c. 2. v. 5.

Memoria regredere per omnem vitam
anterioris decursum, videbis, tot a Deo
tibi collata beneficia, quot temporis mo-
menta! enumera, si potes beneficia for-
tune, corporis & animae! intus innume-
rabiles alios, corpore & anima misero-
sum, pauperes, caecos, claudos, agros,
desolatos, tentatos, & peccatores; ab om-
nibus horum miseris te Deus praeserva-
vit! considera ipsum infernum, in quo
milleni ardent, forsitan te innocentes!
Quis non amet Deum tam Bonum, qui ab
omnibus his nos eripuit, & pepercit?

120. Effetus & operationes nobilissimas
in amante producit.

Arca Noe linitri debuit bitumine in-
tus, & foris, ne aquae penetrarent: bitu-
men caritas est: Vis a Diluvio irae Di-
vine liber esse: lini cor tuum caritate.
M. con. 2. ass. 3. n. 1.

Effetus & operationes caritatis in ani-
ma amanti sunt. 1. Eam a cupiditati-
bus terrenis purificat, ut non nisi cele-
stia cupiat, sic Josaphat Rex relicto ter-
reno regno ad aeternum aspiravit. 2. Omnes
potentias, sensus, & affectus ad
Deum trahit, ut non nisi Deum cogitet,
& intendat. 3. Facit, ut anima optet pro
Deo magna & heroica facere, multaque
pati, ut Christo Crucifixo assimiletur. 4.
Facit, ut anima quotidie crescat in amo-
re; Deus enim est quasi flamma accen-
dens. 5. Facit, ut anima amans, eodem
amore totum mundum incendere sataget. 6.
Facit, ut amans Deum ab eo impe-
tetur omnia quae petit, & sic fiat quasi
omnipotens, sicut Jacob lucens cum An-
gelo. 7. Facit ut anima assimiletur in
moribus & virtutibus Deo, adeoque se-
cretorum ejus particeps fiat. 8. Animam
tranquillat, & serenat, ut cum imper-
turbabili laetitia Deo tam in prosperis
quam adversis Deo adherat. 9. Denique

D. Claus Spicil. univers. Paris II.

ita crescit, ut nonnunquam languorem &
mortem causet, quia illud Sponsa: sul-
cite me floribus, sicut me malis, quia
amore languet. C. in 1. Ep. S. Jo. c. 4. v. 16.

Effetus & operationes caritatis insu-
per sunt, quod crescat, & intendat se-
ptem gradibus, prout explicat Richardus
a S. Victore. 1. Est, ut amor sit in-
superabilis. 2. Quod sit insatiabilis, ignis
enim nunquam dicit sufficit. 3. Quod sit
invidiosus, quia fortis ut mors est dile-
ctio. 4. Quod sit delectabilis, ita ut ani-
ma dicere possit: Introduce me Rex in
cellaria tua. 5. Quod vulneret animam
ardentibus desideris. 6. Quod semper
Deum sitiat, semper praesentem habeat.
7. Quod desideret conjugii, & esse cum
Christo. C. in Eccli. 7. v. 22.

Caritas Dei comparatur igni. 1. Ignis
est quasi omnipotens, ferrum emollic, &
metalla liquefacit. 2. Ignis si hostis est,
terribilis est, ut patet in incendiis & ful-
minibus: si vero amicus, beneficus est,
cibos coquit, & omnia durissima homi-
ni emollic. 3. Ignis in tenebris ducatum
praestat, & persurgit. 4. Contraentem
adurit, adstantem calefacit: ita amicus
& reverenter cum Deo agendum est &c.
C. Levit. 9. v. 23.

Caritas operit multitudinem peccato-
rum. Quanam Caritas? 1. Caritas Dei,
haec enim delet peccata praedestinatum
ante mortem, ac si nunquam fuissent.

2. Caritas Christi, haec enim elicit suis
applicans suam passionem de gratiam,
qua peccata abstergit. 3. Caritas proxi-
mi, quia oritur ex caritate Dei, quae om-
nia peccata abolet, & hominem san-
ctificat: Caritas, inquit S. August. duas
habet pedes. Qui sunt duo pedes? Duo
praecipua dilectionis, scilicet & proximi, istis
pedibus curritur ad Deum. C. in Ep. 1. S.
Petri c. 4. v. 8.

Qui amant, quasi in corpore proprio
mortui sunt, & vivunt in alieno; voluit
ergo Deus per amorem nos transformare
in seipsum, ita, ut in ejus amore colli-
quescamus, & absorbeamur: quid hoc est
aliud, ait S. Bernar. quam hominem fieri
totum Divinum? Sic affici, Desiderari est
Deo.

Porro Deus manens in anima fidelis, hos
in ea producit effectus: 1. Eum a terrenis
cupiditatibus purificat, ut non nisi
caelestia cupiat. 2. Omnes potentias, sensus
& intentiones in se trahit, ut non nisi
Deum cogitet. 3. Facit, ut anima
optet pro Dilecto magna, ac heroica fa-
cere, & pati, ut Christo crucifixo assimile-
tur. 4. Facit ut anima indes crescat in

amore: 5. Facit ut anima amore Dei ac-
censa desideret totum mundum amore e-
odem accendere. 6. Facit ut anima amans
Deum per amorem & confidentiam ipsi
quasi dominetur, & omnia impetret, quae
petit, velut Jacobus Iudaeus cum Angelo.
7. Animam amantem in virtutibus Di-
vinis assimilat, eamque secretorum Dei
participem reddit. 8. Eam ita tranquil-
lat, & serenat, ut imperturbabilis in pro-
spersis, & adversis iugiter in Deo exul-
tet. 9. Denique in sanctis eximis non-
nunquam ita crescit, ut languorem, &
mortem inducat. C. 1. Jo: 4. v. 16.

121. Quas proprietates habeat.

Caritas quatuor praecipue proprietates
habet. 1. Unit amantes, sic S. Dionysius
ait: *Amor est virtus faciens unionem*. Et
S. Apostolus. *Paulus: Christo confixus sum
cruci*. 2. Mutuo sibi inhaerent amantes,
& unus alteri sua bona communicant.
3. Assiduo de se invicem cogitant: Sic
Paulus, *Vivo ego, non iam ego, vivit in
me Christus*. 4. Assimilant se unus alteri:
sic amor transformavit Verbum in homi-
nem. Vicissim S. Catharina Senensis
petit, & impetravit, ut Christus illi cor-
suum, proprio sublato, communicaret.
S. Dominicus sub sacro in calum eleva-
tus est, ut Christo uniretur. S. Francis-
Seraphicus per sacra stigmata in Christum
transformatus est. Crucem Christi am-
bientem & in ea mortui sunt, S. Andreas
Apostolus, S. Apostolus Petrus a Nerone
condemnat, S. Apostolus Philippus
apud Hieropolim Africa civitatem Clau-
dio Imper. Ia majori Armenia sub Rege
Alyage S. Ap. Bartholomaeus, Romae
sub Decio & Valeriano S. Sixtus Ponti-
fex, Parisiis sub Adriano Imper. S. Diony-
sius, S. Caltopius, S. V. Vermerus. In
Japonia sub Taicolama Rege sex Patres
Franciscani, tres e Societ. Jesu, & multi
alii. C. in Ep. ad Galat. c. 2. v. 20.

Caritas comparatur igni. 1. Quia nun-
quam quiescit. 2. Semper operatur in ob-
staculum. 3. Omnes difficultates perrumpit,
& superat. C. Cant. 8. v. 6.
Elius igneo curru raptus est in caelum:
quae causa tam insoliti prodigii? Dicunt
aliqui, quod Deus stabilire voluerit fi-
dem, religionem, & praedicationem Eliaz
contra Jezabel, & cultores Baal, atque
idolice, quod doctrina ejus esse celestis,
& a Deo, qui ignis consumens est.
Insignis haec est ratio, verum S. Amb. ait,
per currum igneum intelligi caritatem,

ut edocemur, neminem in caelestem pa-
triam sublatum iri, nisi per caritatem,
cujus rosis illuc elevari debemus. Adeo
necessaria est caritas ad salutem. C. Ec-
cli. 48. v. 9.

122. Quomodo constituta esse debeat.

Caritas triplex est, incipiens, proficien-
s, & perfecta. Perfectissima est, quae
mortem propter Deum desiderat. In in-
cipientibus est studium a peccato receden-
di. In proficientibus studium in bono
proficiendi. In perfectis desiderium Deo
semper adherendi.

Dilectio est magna voluntas Deo ser-
viendi. Dulcis affectus Deo placendi.
Ferventissimum desiderium Deo fruendi.
Deus meretur amari, desiderat amari,
praecipit ut ametur.

Deus diligendus est per odium peccati,
per odium mundi, per odium visus.
Quaritur ex te Christus: Diligisne plus
quam tuam? plusquam tuos? plusquam te-
ipsum?

In templo Deus glorificandus est men-
tis cogitatione, cordis directione & oris
laudatione.

Tria sunt Divini amoris signa: fuga
peccati. Frequens cogitatio ac sermo de
Deo. Mandatorum exacta observatio.

Diligendus Deus, quando cruciatur. Quan-
do consolatur. Quando remuneratur.

Qui amat vadit in caelum: qui plus
amat, currit in caelum: qui plurimum
amat, volat in caelum.

Caritas Dei familiariter omnino agit
cum Deo: Sponsa clamat: *Revertere, si-
milis esto caprae, hinnuloque cervorae*.
Cur tam rustice, & inepte? Amor ait
Bernar. in corde SS. huiusmodi affectus
excitat: reverentiam nescit, Majestatem
non cogitat, ponit in salutari, & fidu-
cialiter agit cum eo. S. pun. 137. f. 431.

Fortis est, ut mori dilectio: in quo con-
veniunt? in hoc: sicut mors finem facit
peccato, ita caritas. M. con. 2. aff. 3. n. 4.

Ignis Domini in Sion, & caminus ejus
in Jerusalem. Ignis in Sion est amor
noster in Ecclesia Militante, caminus in Je-
rusalem est amor Beatorum in Ecl. trium-
phante: sicut ergo amor Beat. ita & no-
ster debet habere quingue qualitates: De-
bet esse purus, clarus, grandis, inextinguibilis,
& constans &c. Seg. Man. 28. Aug.

Debet adeo esse constituta, ut non tan-
tum praecipua Dei observet, sed ultra
praecipua aliquid faciat amore Dei. Pri-
mi homines usque ad diluvium non ve-

see

stebantur carnibus: Quare? an id prohibi-
bitum erat? Non erat, sed neque adhuc
erat permissum: ut ergo suam erga Deum
Religionem testarentur, abstinerunt a
carnibus, donec id expresse permisit
Deus. C. Gen. 1. v. 29.

S. Chrysof. qui igne Christi captus
fuerit, talis sit, qualis est homo solus su-
per terram: ideo nihil est curae illi glori-
ae & ignominiae, tentationes autem sic
contemnit, flagella & carceres quasi in
alieno corpore pateretur. Quae autem su-
avia sunt in hac vita, ita ridet, sicut
non ipsi mortui mortua corpora. Sicut
musca in medium flammae non incidunt,
sed fugiunt; ita affectiones ad illos acce-
dere non audent. C. Lev. c. 16. v. 13. fin.

Arca fuit facta ex lignis Sicut auro
obtectis. 2. In ea a servabantur Tabulae
legis Moysi datae. 3. Superne patebat, sed
supra se habebat propitiatorium &c. Sic
cor Deum amans mystice debet esse con-
stitutum. C. Exod. 25. v. 10.

123. Est compendium & confortamentum virtutis.

Caritas vocatur a S. Paulo vinculum
perfectioris: sicut enim in catena dum
unus annulus trahitur, trahuntur omnes:
ita caritas omnes Virtutes: patiens est,
benigna est, non zelumulatur &c. M. con.
2. aff. 3. n. 5.

Praecipuum caritatis est praecipuum!
quia primum in intentione legis: quia
primum in obligatione hominis. Et quia
primum in ordine dignitatis, ut pote pre-
caeteris omnibus proportionatum nobilitati
humanae. 2. Non solum est praecipuum
ordine dignitatis, sed etiam ordine
delectationis! quia amor ex se condit
& mitigat, quidquid rei inest austeri.
3. Item est praecipuum utilitate; quia merces
amoris est potius quaestus, quam lu-
crum. Cur igitur tam pauci sunt, qui
revera Deum amant? & amorem, quem
Deo debent, creaturis impendant? quia
non student profunda cognitione penetrare
tantum bonum &c. Seg. Man. 29. Jul.

Ad S. Mechil. Sancti dixerunt: si ho-
mo sciret, quanta uno die merita colli-
gere posset, mox e somno evigilans tanto
gaudio cor ejus dilataretur pro eo, quod
dies illuxisset, in qua Deo vivere, & su-
um meritum augere posset, ut tota die ad
omnia quae agere anti debet, alacrior
& fortior videretur. In Vir. L. 3. c. 9.

S. Paulus in conversione gentium Chri-
sti Redemptorem semper in ore & pe-

ctore habet: *Mibi vivere Christus est, &
mori laetum*. Sic primi Christiani, San-
cti Ignat. Martyr: *Amor meus crucifixus est*.
S. Jo: Apostolus in Evangelio & Epi-
stolis nonnisi amorem Christi spirat.
S. Polycarpus, Dionysius, Laurentius, &
alii ad ignes, furcas, & leones, quasi
ad epulas ibant. S. Bernardus ait: *Premat
corpus, trahat mundus, frendat diabolus,
secura erit conscientia in Christo defixa*.
C. AG. 3. v. 16.

Adulterum monuit Christus: *Jam an-
gulus noli peccare*: Non vero Magdale-
nam. Quare? Ludov. de Ponte ait: quia
illa ex timore ad frugem rediit, haec ex
amore. B. Ser. 60. n. 12.

Aurum ingreditur compositionem pra-
stantissimum medicamentorum contra
quosvis morbos. VV. ar. dif. fon. 48. Ex.
7. Ita caritas contra quosvis peccatorum
infirmos valet.

Caritas omni virtuti, omniique operi
bono tria tribuit, juxta S. Th. 1. Statum
virtutis, ubi enim caritas, ibi exultat vi-
tutum: alias virtutes enim fluo regno do-
nat, ut inde homo denominetur sanctus
& justus. 2. Tribuit illi vinum, & effica-
ciam merendi; facit enim hominem Di-
vinum, amicum, & filium Dei. 3. Dat
illis ordinem ad ultimum finem, caritas
enim totum hominem, & omnia, quae in
eo sunt, dirigit ad Deum. Denique amo-
rem & laudem. C. in E. ad Galat. c. 5. v. 6.

124. Facilitat omnem difficultatem.

Sancus Augustinus ait: *Qui amat, non
laborat*:

Omnis labor non amantibus gravis est:
solutus amor est, qui nomen difficultatis
rubeificat. Quos labores non sustinet Ma-
ter in educatione prolis. Venator in in-
sectandis feris, mercator in quaerendis lu-
cis, & tamen haec omnia illis levia sunt
ob amorem. A. lect. 6. n. 12.

Quid Sanctos Martyres, Laurentium,
Polycarpum, Vincentium, Ignatium, A-
gnetes, Agathas, Dorotheas inter Mar-
tyra infensibiles reddidit? nihil illis nisi
fisi amor. A. lect. 6. n. 14.

Jacobo, dum pro Rachele quatuordecim
annis servit, omnem laborem facili-
tat amor. Exige a Sanctis hujus rei
testimonium, & dicent se sua jejaniam,
contemptum, & austeritates nolle commu-
tare cum planctu & pompa totius mundi;
habe enim omnia ad amorem Dei non tan-
tum cum facilitate, sed & cum gaudio.
Sag. Man. 19. Aug. n. 4.

D. 4.

Au-

Disfor.
cap. 70.

Aurum omnibus medicinis contra morbos atrabilarios inferitur; quia ex natura sua cor hominis exhilarat. VV. art. disc. font. 48. ex. 7. aurum caritatis symbolum est: & hac caritas est opportunissima medicina contra tristitiam, ac pusillanimitatem &c.

Christi amor, quo hominem dilexit, dicitur fortis ut mors, dura sicut infernus amulatio. 1. Quia sicut mors omnia domat, sibique subicit, ut nullum vivens eius imperium effugere queat; & sicut infernus ante Christum omnes mortuorum animas absorbit, ita amor Christi victi omnia flagella, clavos, spinas, & crucem. 2. Christi amor fuit fortis ut mors & infernus, quia eum cogit mori, & descendere in infernum. 3. Sicut cum res amata læditur, aut eripitur, amans usque ad mortem affligitur. &c. Talem & tam fortem amorem vicissim exigit Christus, quo omnem difficultatem superat. C. Cant. 8. v. 6.

125. Non opprimitur adversis.

Aurum in igne non comburitur, sed depuratus efficitur: VV. ar. dif. non. 48. ex. 7. Ita caritas in adversis non tantum non opprimitur, sed magis purificatur.

Diliges Dominum Deum tuum ex tota virtute: ita mandatum caritatis. Quid est diligere ex tota virtute? Respondet S. Bernardus: Non abduci blanditiis, nec seduci fallaciis, nec injuriis frangi, toto corde, tota anima, tota virtute diligere est. C. in Eccl. 7. v. 32.

Primi Christiani in Dei & Christi amorem adeo erant absorpti, ut S. Paulus ajat: Vivo ego, non jam ego, vivit vero in me Christus! Mihi absque gloriari, nisi in cruce Domini &c. Idem fuit sensus S. Ignatii Martyris, *Amor meus crucifixus est!* Item S. Polycarpi, Dionysii, Laur. & aliorum, qui Christi amore ad ignes, furcas, & leones ibant quasi ad epulas.

Preciare S. Bernard. Cum amor Christi totum absorbit affectum hominis, ut negligens, & immemor sui nil nisi solum JESUM Christum sentiat, tunc demum in eo perfecta est caritas. Non est onerosa ei paupertas, non sentit injurias, rideat opprobria, contemnit damna, mortem lucrum putat. C. in Act. Ap. 3. v. 16.

Amanti Deum nihil est optabilius, quam posse pro eo multa pati: 1. Quia amorem suum in nulla re magis ostendere potest, quam si dura pro eo patiar, aut agat. 2. Quia Deus illos, qui multa

pro se patiuntur, vicissim diligit, & consolationibus replet. 3. Quia cogitat, passionem esse brevem & caligam, retributionem autem æternam, juxta illud: *Non sunt condigne passionibus hujus temporis ad futuram gloriam.* C. in Ep. S. Jac. c. 1. v. 1.

Odium sui.

126. Sequitur ex amore Dei.

Qui amat animam suam perdet eam: *Joan. 12. qui odit animam suam custodit eam.* Ubi August. Si male amaveris tunc odisti, si bene oderis tunc amasti. Felices qui oderunt custodiendo, ne perdant amando. S. pan. 122. f. 337.

S. Gregorius ait: Tunc bene animam nostram odimus, cum ejus carnalibus desideris non acquiescimus, cum appetitum frangimus, cum ejus volupatibus reluctamur. Eundem in sensum explicant Origenes, Chryostomus, alique. Et bene dicitur, qui odit, quem enim odimus, nec clamantem quidem audire volumus. S. pan. 112. f. 337.

Caritas Dei necessario post se trahere debet odium sui ipsius; quo plus eam te amas, hoc minus amas Deum, quem ut ames, necesse est, ut te oderis, prout norant omnes Sancti, qui primum fundamentum amoris Dei posuerunt in odio sui ipsius. Hujus regula beneficio facile discernitur, quis sit verus, quis falsus amator! Dolendum maxime, quod Amor proprius jam exaltavit solum suum, in ipsa sanctitatis exercitia sese insinuat, & in abutem detorquet opera, que natura sua aptissima esse possent instrumenta ad fundandum in nobis amorem Dei.

Sicut nobis ipsis blandimur, quod Deum amemus, ita & nobis persuadimus, quod odium nostri ipsorum ad amorem Dei necessarium satis habeamus. Verum dic, an omnia commoda a teipso removeas, & ad purum Dei amorem convertas? Dic an nullas queras in mensa delicias, nullam in vestitu, & lecto molliorem, nullam in exercitiis spiritus consolationem, nullam in conversatione amicitiam, nullam in negotio satisfactio-nem? si enim secus fac, quod erit tui odium? dispice an ea tecum ratione agas, qua inimicus solet agere cum inimico? ille malum quodvis inimico vovet & procurat.

844

gandet, si adversi quid illi accidat, auctoritate ejus imminuit, & contemnit &c.

In teipsum cogitatione regredere, dic qua animi tranquillitate excipis morbos corporis & adversitates? Dic, quibus voluntariis afflictionibus teipsum mortificas? Dic, quo gaudio internas desolationes sustineas? Dic, quomodo te habes, si prolicuius maledictis, si lacereris calumniis, si damnificeris in fortune, si redigaris ad incitas, si a nemine diligaris, si sis aliorum jocus, si ab amictis omnibus deseraris? sane, qui oderunt quemquam, hinc illi, atque his graviora evenire gaudent. Hæcne tu in te ipso amas &c.

Contemptus mundi.

127. Concipitur ex consideratione mortis & æternitatis.

San. David ait: *Turbatus sum, & non sum locutus.* Quare? cogitavi dies antiquos, & annos æternos in monte habui. Dicebat secum: olim vici leones: sed quid proderit in morte? eram adoratus dum vici Goliathum: sed quis seit an non ipse fuit æternum vincendus &c. B. Ser. 18. n. 9. & 13.

Sicut Mater amarissimum succum Aloe illinit mamillis, ut infantem a lacte desuefaciat; ita Deus temporalibus deliciis immiscet tristitia, funesta, subitaneas mortes &c. ut hominis cor ab inordinato mundi amore absterreat. B. Ser. 3. n. 28. seq. Vide Tit. Mundus.

Senex quidam fratrem furacem secum in cella habebat, qui omnia illi furabatur, ita ut senex duplicare laborem, & parcissime vivere deberet. Moriens autem osculatus est manus hujus fratris, dicens, quia propter illas recepturus esset salutem æternam. E. Furum n. 9.

Deus hortatus est Judæos: *Fugite de terra Aquilonis*, id est, fugite Babylonem. Quare autem fugienda est? quia paulo post a Dario Rege est devastanda. Eodem modo inculcatur nobis fuga, & contemptus mundi paulo post interituri. C. in Zac. c. 2. v. 6.

Mundus est *crucis vanitatis*, nihil enim in eo stabile, nihil solidum, omnia sunt fugacia. Recte Philof. Quid est mundus? Est schola vanitatis, forum impostorum, serinium dolorum &c. C. in Isa. 24. v. 10.

128. Docetur a Sanctis.

Abraham affectum habuit plene a mundo avulsum, reputabat se peregrinum non

magna domorum ædificia construxit, sed parva illi suffecerunt tuguria, quantum mens ejus alio tendebat, ait S. Anselmus. David continuo aspirabat ad caelestem patriam, inquiens: *Quia advorva ego sum, & peregrinus sicut omnes patres mei &c.*

Joseph in Ægypto nullas possessiones emit per 94. annos, verus filius Jacob, qui nec mortuus esse voluit in Ægypto &c. S. pan. 78. f. 244. & seq.

S. Macarius furem, qui cellulam suam expoliabat, in onerando camelo ipsius adjuvat. R. 1. par. mir. 22.

Senex quidam fures cellulam suam depredantes insecutus, eos monuit quod facellum depredari oblitus fuerit. E. Furum n. 8.

Abbas Anastasius codicem sibi furto ablatum & venditum, emptori commendat, nihil dicens, quod ad se atineret. E. Furum n. 7.

S. Augustinus deplorat suam adolescentiam in plateis Babylonis peractam, ubi adeo depravatus est, ut eruberit non esse impudentem &c. S. Fulgentius Episc. Ruspensis Senatoria familia ortus, doctrina & opibus florentissimus, consideratione mundi vanitate dixit: *Cur sine spe futurorum bonorum laboramus in hoc sæculo!* Quid nobis denique præstare poterit mundus? Et sic munium misit mundo, multis imitantibus, ita ut copia impleantur cœnobio! C. in Zach. c. 2. v. 15.

B. Th. Morus carceri inclusus agebat ad suos pro solatio: Mundus carcer est, ex quo omnes ad suam causam dicendam quotidie evocantur. C. in Isa. 24. v. 10.

129. Inculcatur a variis adversitatibus corporis & anime.

S. Augustinus ait: *Amarus est mundus & diligitur, putas si dulcis esset quando amaretur?* B. Ser. 33. nu. 16. Vide Titul. Tentationes.

Ægyptus Israelitis amarus est, & tamen illi ægre Ægypto excesserunt: si dulcis fuisset certe nunquam deseruissent. S. pan. 40. f. 168.

Mundus plenus est vitiiis, erroribus & errantibus: fugiendum igitur de portestate diaboli in Jerusalem, id est, ad Ecclesiam, que est columna veritatis. S. Bernardus ait: *Quidam perliciter cõstitis in desertis, humilitas in divitiis, pietas in negotiis, veritas in multiloquio, caritas in hoc sæculo nequam?* Fugite de medio Babylonis, & salvate animas vestras &c. C. in Zach. c. 2. v. 15.

S. Bern.
de Ser. 30.
de Cour.
ad Cler.

Prov. 14.

Risus dolore miscetur, & extrema gaudii lacus occupat. Sicut pomo innascitur vermis, & vino immixtae sunt faeces; ita voluptati innatus est dolor: *Ubi mel, ibi fel.* Platonis Apologus est: Voluptas & dolor apud Iovem se invicem accubant: cumque Jupiter pacem inter illos componere non posset, ferrea catena illos colligari iussit: unde fit, omnem voluptatem mistam esse dolore. Omnia mundi gaudia antecedit, comitatur, & sequitur dolor. Carolus V. cum Bruxellis suas ditiones ac regna in Philippum filium transtulisset, coram toto Senatu professus est, se per totam vitam nec uno horum quadrante habuisse puram laetitiam. C. Prov. 14. ver. 13.

130. Quomodo terrenis uti debeat.

Matthias in Herbario

Herba, quae vocatur capillus veneris, utitur nulli nisi ad ripam fluviorum nascatur, nihilominus cum ejus folia in aquam intinguntur, non madescit, sed omnem statim aquam relinquit, contenta eo succo, quo ad nutrimentum indiget: Ita cor humanum terrenis tantum ad necessitatem, non ad delicias utatur.

In medio mari inveniuntur pisces, qui non habent carnem salitam sed dulcem, quia nempe in medio mari aquam dulcem pro suo nutrimento inveniunt: Pacem in modum inter medias mundi varietates potest anima pie & sancte vivere.

Theodorus Monachus adduci non potuit, ut ad videndam sororem & Matrem ad portam Monasterii prodiret, quo exemplo utramque ad vitam Religiosam pertraxit. E. Verbo *Affectus* n. 4.

Marcus Monachus Marti ad portam Monasterii adventanti, sacco indutus, fuligine denigratus, & clausis oculis se videndum praeberit, ita ut ab illis non agnosceretur. E. Verbo *Affectus* n. 5.

Alius fasciculum litterarum ab amicis submissum, nulla aperta, concelemavit. E. Verbo *Affectus* n. 7.

Canes in Aegypto currendo, & fugiendo & Nilo aquam siccantes lambunt, quia metuntur a Crocodillis, qui in ripa fluminis delitescunt, occupari. Sic bona terrena, inter timorem & fugam, strictim gustanda sunt, ne insidiator diabolus occupet animum, cumque inordinato deliciarum amore ad nefas abripiat.

Conformitas cum voluntate Divina.

131. Solatur in omnitribulatione.

Ob habuit maximam pacem animi in universali reum omnium iactura *Domini dedit, Dominus abstulit* etc. S. August. in hunc locum: Non dixit Job, Dominus dedit, diabolus abstulit. S. pu. 117. f. 359.

S. Hierony. ad Paulam de obitu Blefilla: Bonus est Deus, & omnia quae bonus facit bona sunt necesse est: Mariti oribus irrogatur, plango quod accidit: sed quia sic placet Domino, & ego animo sustinebo. Unicus raptus est filius: durum quidem, sed tolerabile, quia ille sustulit, qui dederat. C. in Ex. 28. v. 12. &c.

Non contrivabitur iustum, quiaquid illi acciderit: Olympi vertex ita nubes transcedit, ut a ventis & imbris liber sit: ita anima conformis Deo, ille mendacius apud Taulerum semper se felicitate esse asseverabat. S. pu. 117. f. 360. D. 5. 61.

Adveniat regnum tuum, fiat voluntas tua. Qualis connexio? Nempe facere voluntatem Dei est possidere regnum Dei in terra. S. pu. 117. f. 366.

Voluntas Dei est regula omnis boni: an prudens foret si regula ligno, & non lignum regula deberet conformari etc. A. lect. 5. n. 14.

Qui conformat suam voluntatem Divinae, etiam in hac terra caelum possidet. Adveniat regnum tuum, quomodo autem obtinetur? Fiat voluntas tua. Ratio est, quia in caelo omnia possidentur, quae petuntur: petuntur autem, quae & quomodo Deus vult etc. A. lect. 5. n. 23.

Duo conjuges Chineses miserissimis tribulationibus, morbis, ac egestate velut alteri Job assiluntur, a sacrificiis irridentur, qui tot mala in eorum conversionem ad fidem refundunt, & inter haec omnia clamant: Fiat voluntas tua. R. cen. 3. mir. 104.

132. Adhaeret Deo tam in prosperis, quam adversis.

Paratum cor meum Deo, paratum cor meum: quam conduplicationem exponit S. Bernar. paratum ad adversa, paratum ad prospera. Heliotropium etiam nullo die sequitur solem. Quid mihi est in caelo? etiam ipsum caelum non vult David, nisi vult Deum. S. pu. 117. f. 362.

Ut jumentum factus sum apud te. Jumentum sine murmuratione, mane & sero, ad labo-

ET CONFORM. CUM VOLUNT. DEI.

laborem sequitur: aurum & stercus portat, nobilem, & rusticum vehit. S. pu. 117. f. 362.

Anima mea in manibus tuis, sicut lutum aut cera, fac quod vis. S. lb. fol. 366. & M. conc. 2. aff. 3. n. 9.

Voluntas nostra Deiformis esse debet, quia Deo soli competit dicere vult, & hinc nec plus nec minus velle debemus quam Deus vult. Paoletti Fer. 4. post Dom. 1. Quad.

Bos tam Moaisae Legi, quam gentilibus ad sacrificium serviebat: sic symboli loco depingitur, & ejus dextro latere ignis super aram, ex altero vero aratrum spectabatur, cum inscriptione: Ad utrumque paratus. Sic homo Christianus erga Deum se habet, inquietus: Vis me pauperem? ero lubens! Exulem? ibi me natum putabo etc. Mund. Symb. l. 5. n. 56.

Heliotropium, sios additissimus soli est, quem semper apicet, etiam tunc cum foli sub nube, aut nocturnis tenebris delitescit. Ita voluntas humana Divinae semper adhaeret in prosperis & adversis. lb. Lib. 11. n. 79.

Truncus ligneus aut saevis sub scalpro artificis paratus est ad formam palestram, aut monstrorum. lb. Lib. 12. n. 144.

133. Docetur exemplo Sanctorum.

S. David vir secundum cor Dei, qui facit omnes voluntates meas. Custodio legem tuam, in medio cordis mei, ut siquis legem Dei laedere velit, prius laedat cor meum, & occidat. S. pu. 117. f. 360.

Ilia animalia ubi erat impetus spiritus, illic gradiebantur: ita iusti desideriorum alas tantum movent ad Dei iussa. S. pu. 117. f. 363.

Quidam Abbas olera amara sibi apposita excusat cum voluntate Dei ita disponentis. C. Gen. c. 50. v. 19. col. 2.

Christus ipse in vita & morte nihil frequentius repetiit, nisi illud: ut fieret voluntas Patris. S. pu. 117. f. 364.

David excusat Semei maledicentem per voluntatem Dei: Machabaei tolerant cruciatum tanquam a Deo venientes. Abbas quidam comedit amaras herbas per errorem sibi appositas, & veniam roganti fratri respondit: Voluntas Dei fuit. C. Gen. 50. v. 19. Christus Dominus ipse in horto ad Patrem oravit: transeat a me calix passionis, sed statim subjunxit, non mea, sed tua voluntas fiat, sic in rebus arduis voluntas propria abdicanda, & Divina subjicienda est, ita ut sit parata & indifferens ad omnia. Colerus de Pass. Med. 4. §. 1. in fine.

Beatissima Virgo, non obstante, quod summi doloris passio sit sub cruce, ita ut fuit resignata in Divinam voluntatem, ut si nemo fuisset, qui Filium crucifigeret, ipsa illum cruce affixisset, ut fieret voluntas Dei, ait S. Antonius.

134. Inadetur ex variis motivis.

Epictetus: Conformavi voluntatem meam Divinae. Vult me febricitare? Et ego volo. Aliquid aggredi? Volo. Porti? Volo. Non porti? Volo. Mori? Volo etc. S. pu. 117. f. 366. A. I. lect. 5. n. 13.

Omnes creaturae exequantur voluntatem Dei, excepto solo homine: coturnices in magno numero advolant, ut pascent Israëlitae: ventus & mare ad quietem se componunt: venit fames super terram, venerunt canomya, & cinifes, venerunt locusta, & bruchus ad puniendos Aegyptios. Otemperaverit ceus ad portandum Jonam in Niniven, recessit febris a obitu Petri &c. Immo ipsi daemones obediunt Deo. A. lect. 5. n. 25.

Voluntas Dei est fortissimum contra adversitates & tentationes scutum, juxta illud: Scuto bone voluntatis tuae coronabis nos.

Est optima dispositio ad dona Divina in hac & in altera vita accipienda: sic Christus Dominus ad S. Birgitam dixit: Quia tu mihi nihil negasti in terris, ego nihil tibi negabo in caelis.

Per hanc virtutem hominibus, quam per aliam Deo conjungitur, eisque similis efficitur: hinc S. Cath. Senen. talem hominem plene resignatum, veneratur etiam in terris tanquam hominem Deificatum. S. Gertrudis a Christo sanitate & morbum offerente, neutrum eligit, sed voluntati Divinae reliquit. Tum audivit a Christo: Qui cupit a me sapius audiri, suae voluntatis clavem mihi offerat, nec unquam a me repetat. Quo audito S. Gertrud. hanc precationem calat: Non mea, sed tua voluntas fiat, quotidie trecentis repetiit.

135. Sape deserta apud homines. Hinc multamala.

Ad illum gradum resignationis, quem Christus habuit, rari ascendere volunt. Interdum in actu reservamus aliquid, dum pati nolumus injuriam hanc, factum hujus rei etc. Interdum aliquid in modum accipimus injuriam, sed non per manus inimici, mortem, sed non violentam etc. Perfecta resignatio nihil excipit. S. pu. 117. f. 364.

Pauci sunt, qui ita parati ad pedes Confessarii accedunt, ut dicant cum Paulo: *Domine, quid me vis facere?* S. pun. 127. f. 365.

Quid mirum deinde, si a Deo pauca impetremus? si volumus Deum habere ad placitum voluntatis nostrae, ante omnia opus est, ut eius voluntati conformemur; quia solet nobiscum agere sicut nos cum ipso. Paolcti Dom. Quinquages. Quinimo multi sunt, qui suomet ingentio, & viribus confidentes, negotia sua ordinant, & disponunt sine omni reflexione ad voluntatem Dei! Dicunt, cras mercatum ibo, in illam aut illam civitatem, cras iter ingrediar in longinquam regionem, cras filiam nupti tradam, cras hunc aut illum contractum celebrabo, & quae sunt similia! Insuper Christiane! an non addis? Si Deus velit: si Dei auxilium & gratia non desuerit &c. Hinc tot infortunia, & sinistra consiliorum tuorum eventus, quia ad voluntatem Dei, propter quam solam implendam in hoc mundo vivimus, non respicis! Hanc doctrinam, rogo impensissime, parentes a teneris filios, Magistri discipulos, Domini famulos, Patres familias domesticos edoceant, ut nihil decernant, promittant, proponant, nisi cum addito: Si Dei voluntas sit! Si Dei gratia faveat, quia haec loquela omnino est conveniens Christiano; jam dudum admonito ab ipso Deo: Sine me nihil potestis facere &c.

Multi se subiciunt Divinae voluntati tantum in prosperis, non in adversis, similes hirundinibus, aliique id genus volucris, quae tota aestate letabunda nobiscum versantur, cum vero hyems advenit, in aliam regionem migrant.

Alii ad voluntatem Dei consurgunt, cum propriae voluntatis pessimos effectus experientur: sic filius prodigus, cum in longinqua regione usque ad filiquas famere, & depauperari cepit, sub obedientiam Patris tum primum revertens est.

Alii resignant se quidem in Divinam voluntatem, sed toto corde operant, ut Deus vellet id, quod ipsi desiderant. An eadem haec mens fuit Sanctorum? Nihil minus! Patriarcha Abraham, Jacob, Joseph, Tobias, Ester, Judith, David, Job, & alii pleno corde se consueverunt in Providentiam Dei, in adversis non minus hilares, quam in prosperis &c.

136. *Est Virtus pro ceteris meritoria, & Deo grata.*

Nonne si eadem patina, & eundem cibum cum Christo comedere posses, honoris tibi duceres? En! patinam, & cibum: *Mens cibis est, ut faciam voluntatem Patris mei.* Comede &c. S. pun. 115. f. 366.

Conformitas cum voluntate Dei tam excellens virtus est, ut Sancti in calomniis latentur de executione voluntatis Divinae, quam de magnitudine suae gloriae, hinc singuli sua gloria contentissimi sunt, nec minor majori invidet. Atque excellentissimus est amoris affectus, qui non tam conformitas, quam humanae voluntatis cum Divina unitas vocari potest.

Deus B. Cathar. Senensis hanc revelationem fecit: Scias fervorem meorum saltem, perfectionemque in hoc consistere, ut meam solius faciant voluntatem, atque eam summo semper studio adimplerentur, quantoque diligentius in id incumbunt, tanto perfectioni propius accedunt; quia mihi, qui summa sum perfectio, magis, prestisque adherent.

Suasit hoc exercitium Deus ipse, non tantum, quando orare nos docuit: *Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra:* sed ubi ipse huic doctrinae se perfectissime accommodavit: Ad hunc etenim finem, inquit, descendi de caelo, non ut faciam voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Et quamquam durum videbatur in omnibus se resignare in voluntatem Patris, quod ex verbis illis patet: *Pater si possibile est, transeat a me calix iste:* tamen appetitus superior expeditus, promptusque semper fuit ad calicem passionis bibendum, unde statim subnexuit: *Non quod ego volo, sed quod tu vis, sique se proiecit ad arbitrium Patris.*

De hac virtute sic discurrebat Blosius: Quisquis ita bona praeditus est voluntate, ut sese abneget, & propriae renunciet voluntati, seque liberrime resignet, ac deat voluntati Dei, eius bona voluntas est perfecta, idemque absque formidine, & anxia sui cura vitam transigit, caducaeque ac labentia cuncta proculcat, & de vita aeterna obtinenda quamdam habet certitudinem, ejusdem in omnibus cum Deo voluntatis est, & pacem habet cum Deo, & in Deo imperturbabilem. Hic ex Deo natus, & verus Christi discipulus est; quia mitis est, & humilis, corde. Moderate, suaviter, & tranquille ferre novit verba aspera, truces gestus, & saeva ope-

opera, & quidquid demum injuriarum sive in ipsum, sive in amicos ejus conferri potest; cum illum nihil perturbare possit, neque iactura rerum terrenarum, neque corporis adversa valetudo, neque ignominia, neque mors, neque vita, neque purgatorium, neque daemon, neque infernus.

Hanc virtutem Aetere praeceteris suadent. 1. Quia est valde facilis, utpote non solum litteratis, sed etiam rudibus convenientis, praecipue, qui in afflictione positi, Divini consilii rationes non intuentur. 2. Quod sit simplex, pauca enim requirit, & tamen involvit omnem perfectionem imaginabilem. 3. Quod sit valde expedita; nam ideo Deus tam multa, & eaque evidenter signa suae voluntatis dedit, ut facile in omnibus rebus possit agnosci.

Hae virtus ex amore Dei perfecto procedens ita unit hominem cum Deo, ut fiat quasi unus cum illo spiritus, & aborbeat in nobis, quidquid est terrene cupiditatis, & tota mens transeat in Deum, sicut si gutta aquae infundatur vino generoso, illico tota transeat in vinum: & sicut ferrum, si igniatur, transeat in ignem, & aer illuminatus in solem transeat in lumen. Hanc unionem sentiunt, qui cum Magdalena agunt vitam contemplativam. *O felicissimam animam, exclamavit S. Bernard. quae Deo sic a Deo mereatur affecti, ut per unitatem Spiritus in Deo solum amet Deum.* C. Joann. 17. v. 21.

137. *Est via compendiosissima ad perfectionem.*

Bernardus super illud Pauli: *Domine quid me vis facere.* Quid tam longe aberat a perfectione ut longe absit Ecclesiae perceptor? quid perfectam reddidit? illud: *Domine quid me vis facere &c.* S. pun. 117. f. 365.

Narrat Ludovicus Blosius Christum Dominum aliquando B. Gertrudi apparuisse, & pulcherrimam ei doctrinam dedisse: *Quicumque a me cupit septem adiri, suae voluntatis clavem mihi offerat, nec eam a me unquam repetat.* Ubi Gertrudis hoc secretum didicit quotidie trecenties, & sexagesimo quibus hanc orationem repetit: *O dulcissime JESU, fiat in me voluntas tua.* Et hoc medio altissimum perfectionis apicem conscendit &c. A. 1. lect. 5. n. 7.

Monachus quidam habet gratiam miraculorum, in quo tamen haud singularis supra ceteros sanctitas apparebat, quae ab Abbate responso, hanc forte cau-

sam esse, quia in omnibus cum voluntate Dei esse contentissimus: quaevis Abbas an nullam nuper perturbationem sentisset, cum domus & horreum conflagrasset? reulit: nullam: immo adiecit, si liceret se immutabili Dei decreto mandandum esse, non ideo contristandum esse, sed potius rogaturum, ut Deus per omnem aeternitatem suam in se voluntatem exequeretur. A. lect. 6. n. 32. E. Ver. Adversitas.

S. Stephana orans rapitur inter Scraphinos, cumque interrogaretur, cujus virtutis gratia id sibi fieret? Responsum tulit: Propter conformitatem cum voluntate Divina. *Ephem. Dom. 2. Jan.*

S. Cath. Senensis perfectionem fundatam esse in conformitate cum voluntate Divina ait, ad quam tria requiruntur, 1. Ut homo voluntatem ab omni affectu terreno avellat. 2. Ut omnes cogitationes & opera ad Dei honorem dirigat. 3. Ut nolit non tantum malum sed bonum, quod Deus non vult. C. Ecclesi. 7. v. 32.

138. *Confortat contra quascunque adversitates.*

Israelites antequam in bella progrediebantur, semper explorabant, an voluntas Dei esset, dein intrepide hostibus obviam egressi centum manibus, & mille animis pugnare videbantur: Chananaeos, Moabitae, Jebusaeos, Gabaonitas & centum alias nationes profligarunt: Quare? quia Dei voluntatem esse norunt. A. lect. 5. n. 15.

Velle quod Deus vult est omnium intentionum optima intentio, per quam opera nostra dignificantur. Ille reverentia omnia dominatur, qui sui ipsius Dominus est: ille autem sui Dominus est, qui Deum cordis sui Dominum per conformitatem voluntatis habet. Voluntas sic Deificata, fit quasi omnipotens; quia dicere potest, dum voluntas Dei sit, mea voluntas fit &c. N. 17. Maji.

Sancti in voluntatem Dei omnia resignantes excusantur vitia, & afflictiones, sibi ab aliis illatas, easque tranquillo animo exceperunt: sic David maledictionem Semel reulit ad Divinam voluntatem, & punientem filia peccata. Machabaei suos cruciatibus acceptos referabant Deo & Divinae castigationi &c. C. in Gen. c. 50. v. 19.

Sicut voluntas propria est via ad incrementum, juxta illud S. Bernardi: *colleye guntatem propriam, & infernus non erit: ita voluntas Dei est regula omnis boni.* Beatitude Ss. maxima consistit in eo, quod fieri videant Dei voluntatem. Hae cogitatio-

tionem confortati Sancti Martyres, non solum tranquillo, sed etiam jucundo animo tulerunt tormenta & mortem &c.

CARITAS PROXIMI.

139. *Promoveatur ex variis motibus.*

I Deo unus pauper, alter dives, unus magnus, alter humilis, ut unus alterius opera indiget. B. Ser. 21. §. 6.

Con-membra sumus unius corporis. B. Ser. 28. n. 6. Maximum motivum, quod nos movere debet ad amandam proximum, est exemplum Christi Domini, qui tanto nos ardore amavit, ut ardentius amare non poterit. Omnia enim sua dedit, ut nos amaret, amore complacentis, amore benevolentis, & amore amicitiae. Hinc Apostolus: *Caritas Christi urget nos*. S. Franc. Sales. Direct. p. 3. c. 2. §. 9.

Sunt, qui putant se per quilibet amorem, aut amicitiam facile satisfacere huic praecepto: sed non est ita; sciendum igitur est quintupliem esse amorem, seu amicitiam, Viciosam, Communem, Naturalem, Virtuosam, & Divinam; *Vitiosa* est, quae jungit homines ob finem malum libidinis, comestrationis &c. *Communis* est, quae jungit homines propter communionem patriae, locutorum, negotiorum, studiorum, vel alterius commercii. *Naturalis* est, quae unit homines propter conjunctionem sanguinis. *Virtuosa* est, quae amat hominem propter virtutem, qua ornatur. *Divina* denique est, quae diligitur homines, quia Deus vult

illos amari juxta illud: *Hoc mandatum habemus a Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum*. Primae illae quatuor amicitiae non requiruntur a Deo ad observationem hujus praecepti, sed solum illa ultima &c. Seg. Man. 17. Apr. n. 4. seq.

Dilectio proximi est mandatum Dei, & quidem simile illi quod jubetur Deum ipsum diligere: simile, inquam, quia non minus obligat, quam primum: quia morale est sicut primum, quia naturale, absolute, affirmativum, universale, clarum, perpetuum, sicut primum &c. Seg. 30. Jul. n. r.

Sicut dignitas & excellentia post se trahit honorem, & quanto major est, tanto majorem; ita Bonitas post se trahit amorem; unde cum proximus participet Bonitatem Dei, secundum hanc participationem, magis aut minus amari potest &c. S. Franc. Sales. Direct. p. 3. c. 2. §. 11.

140. *Quilibet habeat curam alterius.*

Hominem, non ut sibi ipsi solum prodesse, creavit Deus, sed ut multis, ait Chrysol. S. Job petiit sermones suos sculpi in silice, ut posteritati prodesse. B. Ser. 34. §. 1. & Ser. 28. n. 7.

Duo Cherubin in arca fe mutuo respiciebant. M. con. 2. aff. 3. n. 8.

S. Apollinaris Patriar. Alexan. ut quemdam Nobilem depauperatum & paupertate eriperet, fingit apocham quinquaginta talentorum, eamque per tertium nobili tradit, ac debiti postulatus summam omnem solvit. R. 1. par. mir. 46.

Caritas est regina virtutum, ideo proximo in necessitate, praesertim in infirmitatibus exhibenda est. Paolotti Feria 5. Cinerum. Et Fer. 5. post Dom. 3. Quad.

Praesertim domesticorum curam, amoremque habere nos oportet, cum discretione, & affectu benevolentiae. Nungquam ira permittendus locus, nungquam amaritudini peccus relucendum; adeoque defectus domesticorum ita corrigendi sunt, ut pateat potius discretio, aut amoris, quam alterius affectus causa fieri correctionem. Praecipue cavenda ira, quae facile declinat in odium & inimicitiam. S. Franc. Sales. Direct. p. 3. c. 2. §. 4. *Irassusitiam Dei non operatur.*

Non desperet assidus, sed in Deo confidens ait: *Post tenebras spero lucem*. Sic S. Jos. Eleemosyn. Hierosolymitanos ob excidium urbis depauperatos & exules, auro & comestis refecit. C. Thren. 4. v. 22.

141. *Diligendum proximum unice propter Christum.*

In ultima coena mandatum novum dedit Christus, ut diligamus invicem: an hoc novum est? an non jam in Veteri Testamento jubebatur diligere? an non ipsa natura ordinat caritatem? Respondet deo copio, quia natura ordinat amorem: ideo lex amoris nova est, ut scilicet deinceps diligamus invicem, non quia natura ordinat, sed quia Deus vult: ideo addidit Christus: *Sicut dilexi vos*. Ille dilexit non propter carnem, & sanguinem, non propter propensionem naturalem &c. B. Ser. 26. n. 44. & seq.

Fr. Joseph voluerunt illum occidere: unde natus furor? quia Josephus adhuc procul ab eis erat: Josephus cyprus est Christus, procul est Christus ab illo homine, qui.

qui proximum non amat. M. con. 29. aff. 3. n. 7.

Dicis: Est homo vitiosus? est meus inimicus! Quamquam ergo ex se dignus non esset amari, dignus tamen est propter Christum! Optimum medium vindicandi inimicum, ait S. Augustinus, est, si eum diligamus, & benefacendo ulciscamur. Illique Dei gratiam & omnem felicitatem exoptemus &c. S. Franc. Sales. Dir. p. 3. c. 2. §. 3.

Praecipua ratio diligendi proximum est, quia est imago SS. Trinitatis, & unionis cum Divinitate per gratiam, & gloriam capax. Unde sicut Raguel juniorem Tobiam dilexit, inquam: *Quam similis est juvenis iste consobriano meo!* ita proximum diligere debemus, quia est similis Deo. S. Franc. Sal. Direct. p. 3. c. 2. §. 8. & 9.

Tel. 3.

142. *Raro tanta est, quanta nostri ipsius.*

Nostra delicta nobis levia, proximi gravia videntur, quia proprius amor excecat. David, quamdiu putabat sibi alienum crimen proponi, juravit: *Filius mortis es Vir, qui fecit hoc*. S. pan. 11. f. 329.

Delicta proximi facile videmus, ad nostra autem caecutimus. M. con. 20. aff. 1. num. 3. 4. Et con. 29. aff. 3. n. 5.

Dilectio proximi apud multos est perniciosa, questuosa, aut mortua. Amore pernicioso amant proximum, qui illi obsecundant, & favent in rebus malis. Amore questuoso amant, qui attendunt eum gratitudinem, aut utilitatem recipiendam. Amore mortuo amant, qui puram habent velleitatem ei bene precandi, opere autem ipso, cum occasio est, illi non succurrunt &c. Seg. Man. 30. Jul. n. 2.

O quoties amor noster non est verax! Aliqui ostendunt majorem amorem proximi, quam revera habent, & hac fictio mala est. Aliqui ostendunt amorem & non amant. Atque hac fictio peior est, Aliqui ostendunt amorem proximi, quem revera odio habent, & hac fictio pessima est. Seg. Man. 13. Aug. n. 4.

Centurio noluit Christum intrare in domum suam: Quare? domus valde diffusa erat, metuebat fatigari Christum: nempe suam ipsius naturam in Christo consideravit, ait Chrysol. M. con. 29. aff. 3. n. 5.

Judaei cur faciem Christi velaverunt, dum eum cadere voluerunt? Respond. ne suam naturam in Christo intuerentur: qui suam naturam in proximo non considerat, eum non amat. M. con. 29. aff. 3. n. 6.

143. *Quomodo constituta esse debeat.*

Christus Dominus praecipit: *Hoc est praeceptum meum ut diligatis invicem, sicut dilexi vos*. Per particulam *sicut*, non exigit quidem aequalitatem, sed similitudinem. Quomodo ergo dilexit nos Christus? Dilixit Rectissime: Rectitudo amoris requirit tria: 1. Ut sciamus in proximo distinguere inter substantiam, & substantiam, hoc est inter corpus & animam, ita ut animam amemus propter Deum, & corpus propter animam. *Ordinavit in me caritatem*. Ita Christus dilexit Apostolos, voluit, ut corpus exponeretur morti, & animas eorum vocavit, ut sanctas faceret &c. 2. Rectitudo amoris flagit, ut sciamus distinguere inter substantiam & accidens, ita ut quidem odio habeamus peccatum, & tamen amemus peccatorem: ita Christus fecit in Juda. 3. Rectitudo amoris exigit, ut sciamus distinguere inter accidens & accidens; quia non omnia sunt ejusdem generis; quaedam sunt bona uti virtutes, quaedam mala, uti scelera: quaedam indifferentia, uti nobilitas, divitiis: hac accidentia facile confundunt amorem incautum, saepe aliquis putat se amare Sufannam, quia est *timens Deum*, & revera amat, quia est *pulchra nimis*. Christus reipsa amavit omnes propter id, quod amore dignum est; & ideo nunc increpavit Petrum, nunc laudavit &c. Seg. Man. 13. Aug. n. 1. & 2.

Christus Dominus amavit nos amore habente has quinque qualitates, nimirum quod fuerit *Rectus, effectus, verax, gratus, & immobilis* amor, dum ergo dicit, ut amemus invicem, *sicut ipse dilexit nos*, exigit has qualitates amoris &c. Seg. Man. 13. Aug. 2. & seq.

Caritas proximi homines universos, velut Deo imagine amare debet, neminem contemnere, neminem judicare, defectus excusare, & in meliorem partem accipere debet: siqua vero delicta excusari nequeunt, ita illa odio habet, ut tamen personam diligat. S. Franc. Sal. Direct. p. 3. c. 2. §. 3.

144. *Occultat alienos defectus.*

Christus Dominus in passione interrogatus a Caipha de Discipulis, & doctrina sua, ad secundum respondit, non ad primum: Quare? quia laudare discipulos non potuit, a quibus fugientibus fuit ipse desertus, qui paulo ante contendebant, quae

elict